

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kvk.III.39.013/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Az I. rendű kérelmező: I. rendű kérelmező neve

(I. rendű kérelmező címe)

A II. rendű kérelmező: II. rendű kérelmező neve

(II. rendű kérelmező címe)

A III. rendű kérelmező: III. rendű kérelmező neve

(III. rendű kérelmező címe)

A kérelmezők képviselője: dr. Schubert Magdolna ügyvéd

(kérelmezők képviselőjének címe)

Az ügy tárgya: a Nemzeti Választási Bizottság 2024. február 15-én kelt 6/2024-es számú határozatának bírósági felülvizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 6/2024-es számú határozatát helybenhagyja.

A Kúria a kérelmezők Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasítja.

Kötelezi a kérelmezőket, hogy az esedékesség napjáig egyetemlegesen fizessenek meg az államnak – az állami adó- és vámhivatal illetékbevételi számlájára – 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A bírósági felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmezők 2024. február 1-jén kifogást nyújtottak be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB), melynek indokaként a 2023 novembere óta folyó „Nemzeti konzultáció szuverenitásunk védelméről” megnevezésű kormányzati propagandakampány egészét és annak kampányeszközeit – egyebek mellett az utak mellett látható „Ne táncoljunk úgy, ahogy ők füttyölnek!” felirattal, „Készült Magyarország Kormánya megbízásából” aláírással olvasható óriásplakátokat és hagyományos méretű utcai plakátokat, valamint a szintén 2023 novembere óta az elektromos médiában fizetett hirdetésként terjesztett, Magyarország Kormánya által jegyzett, hasonló megnevezésű reklámfilmeket, továbbá a Miniszterelnöki Kabinetiroda által kiadóként jegyzett, valamennyi magyar választónak kézbesített „Nemzeti konzultáció szuverenitásunk védelméről” feliratú, „Kérdőív” megnevezésű interaktív propagandakiadványt – jelölték meg.

[2] A kérelmezők álláspontja szerint a propagandakampány, annak hirdetményei és más, közkölségen terjesztett anyagai súlyosan sértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt alapjogaik politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához fűződő jogukat, az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett ENSZ Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (a továbbiakban: ENSZ PPJNE) 25. cikke szerinti, illetve az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: EJEE) első kiegészítő jegyzőkönyvének 3. cikke szerinti szabad választáshoz, a 14. cikke szerinti politikai és más vélemény alapján való megkülönböztetés nélküli bánásmódhoz való jogukat, továbbá az Európai Parlamenti Választás tekintetében ugyanezen jogukat az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 14. cikk (3) bekezdése, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 39. cikk (2) bekezdése, 21. cikk (1) bekezdése alapján, végül a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában rögzített alapelvek szerinti jogalkalmazáshoz való jogukat. A kérelmezők a Ve. 208. §-ra és az EJEE 13. cikkre hivatkozással kérték, hogy az NVB a Ve. 345. § (3) bekezdés a) pontja alapján hozzon érdemi döntést, állapítsa meg a jogsértést, és a Kormányt, illetve a Miniszterelnöki Kabinetirodát tiltsa el a további jogsértő tevékenységtől. A kérelmezők álláspontja szerint a megjelent óriásplakátok és hagyományos plakát olyan, a kampány részeként megjelenő politikai hirdetések, amelyek üzenetük alapján alkalmasak a soron következő választások, illetve a választók befolyásolására a kormánypártok javára. Ugyanez igaz a kampányfilmekre és a konzultációs kérdőívekre is.

[3] A kérelmezők kifogásukban három kérdés tisztázását kívánták: jogsértő-e az állami szervek választópolgárok véleményalakítását – és így a következő választások eredményét is – befolyásoló (vagy befolyásolni akaró) fizetett politikai reklámtevékenysége; továbbá jogsértő-e az állam közpénzből finanszírozott politikai reklámtevékenysége akkor is, ha azt a Ve. szerinti „50 napos kampányidőszakon” kívül folytatja; illetve van-e bármely választási szervnek hatásköre a Kormány, illetve a Miniszterelnöki Kabinetiroda kampányidőszakon kívüli, jogsértő politikai hirdetményeinek közzététele miatt előterjesztett jogorvoslati kérelmek elbírálására.

[4] Hivatkoztak a Kúria számos döntésére az egyenlő bánásmód és az állam semlegessége körében azzal, hogy a Kúria 2019. évtől folytatott gyakorlata felülvizsgálatra szorul.

A Nemzeti Választási Bizottság határozata

[5] Az NVB a kérelmezők kifogását érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Ve. 215. § d) pontja alapján. Az NVB a Ve. 139. § (1) bekezdésében rögzített választási kampányidőszak, valamint a Ve. 140. §-ában meghatározott kampányeszköz, továbbá a Ve. 141. §-a szerinti kampánytevékenység fogalmából kiindulva megállapította, hogy kampánytevékenységnek csak a kampányidőszakban végzett, ott meghatározott tevékenység minősül, a kampányidőszakon kívül eső időben a Ve. szerinti kampánytevékenység folytatása nem lehetséges. Figyelemmel arra, hogy az Európai Parlament tagjai, valamint a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2024. évi általános választása még kitűzésre sem került, az ezen választások kampányidőszaka sem kezdődött még meg. A Kormánynak és a Miniszterelnöki Kabinetirodának a kifogásban sérelmezett tevékenysége nem bírálható el, mivel a kitűzött választás és a Ve. szerinti kampányidőszak – mint kettős feltétel – hiánya eleve kizárja azt, hogy az NVB a kifogásolt tevékenységet a vizsgálata tárgyává tegye.

[6] Hatáskör hiányában az NVB nem végezhet értékelést a tekintetben sem, hogy a kifogásban hivatkozott tevékenység alkalmas lehet-e a választói akarat befolyásolására, illetve megkísérlésre, mivel ez a Ve. hatályos rendelkezései alapján nem minősíthető kampánytevékenységnek, márpedig a választási szerveknek a Ve. és a választások anyagi jogi szabályai hatálya alá tartozó cselekmények jogszerűségének vizsgálatára van hatáskörük.

[7] Döntésével összefüggésben az NVB utalt arra, hogy korábban a 429/2022. NVB határozattal, valamint a 3/2023. NVB határozattal már elbírált a jelen ügyben vizsgált kifogáshoz hasonló két másik kifogást, amelyeket szintén hatáskör hiányára történő hivatkozással utasított el, és a Kúria e határozatokat helybenhagyta. A Kúria a Kvk.VII.39.007/2023/2. számú végzésében – utalva a Kvk.IV.37.326/2019/4., a Kvk.IV.37.364/2019/2. és a Kvk.VI.39.542/2022/3. számú végzésekre – kifejtette, hogy a Kvk.III.37.096/2010/2. számú határozatában foglaltakból sem következik, hogy a kifogás elbírálására az NVB hatásköre fennállna. A kifogásban foglaltak érdekéhez tartozik az állam semlegességére vonatkozó jogértelmezés, a Kvk.III.38.043/2019/2. számon közzétett határozattól jogkérdésben való eltérés kérdése, valamint az EUSZ 14. cikk (3) bekezdésének állított sérelme is, melyekről sem az NVB, sem a Kúria nem foglalhatott állást.

[8] Az NVB hivatkozott a Kvk.VI.39.542/2022/3. számú végzésre, amelyben a Kúria a választási bizottságok feladatával, hatáskörével kapcsolatosan a fentiekkel egyezően foglalt állást, és rámutatott arra is, hogy a hatékony jogorvoslathoz való joga sem sérülhetett a kérelmezőknek, mivel az csak akkor lenne megállapítható, ha a jogorvoslati kérelmet a kifogás elbírálására hatáskörrel bíró választási szerv nem bírálta volna el. Jelen ügy azonban választási ügynek nem minősül, ezért az NVB-nek a kifogás elbírálására nem volt hatásköre, és éppen azzal sértett volna jogszabályt, ha a kérelmező kifogását hatáskör hiányában elbírált volna.

A bírósági felülvizsgálat iránti kérelem

[9] A kérelmezők bírósági felülvizsgálat iránti kérelmükben mindenképp azt indítványozták, hogy a Kúria az EUSZ 19. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján kérje az Európai Unió Bíróságát (a továbbiakban: EUB), hogy az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. § a) pontjában rögzített hatáskörével élve hozzon előzetes döntést arról, hogy a Magyar Kormánynak az Európai Bizottság Elnökét, Ursula von der Leyent ábrázoló „Ne táncoljunk úgy, ahogy ők fütyülnek” felirattal és „Készült Magyarország Kormánya megbízásából” aláírással olvasható óriásplakátokkal és

hagyományos méretű utcai plakátokkal folytatott állami politikai propaganda-hadjárata sérti-e az EUSZ 14. cikk (3) bekezdésének az Európai Parlament tagjainak szabad választásokon történő megválasztására vonatkozó rendelkezését, különös tekintettel a Velencei Bizottság 2002-ben kiadott „Választási ügyek helyes gyakorlatának kódexe” (a továbbiakban: Kódex) „Magyarázó jelentés” része 26. pontja (1) bekezdésére, valamint a Kódex „Választási irányelvek” része I. fejezetének 3. 1. a) pontjára – melyeknek tartalmát az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) ítélkezési gyakorlatában szinte szó szerint vett át –, valamint a Kódex „Választási irányelvek” I. fejezetének 3. 1. c) pontjára. A kérelmezők az EUB előzetes döntésének meghozataláig az eljárás felfüggesztését kérték.

[10] A fenti kérelem mellőzése esetén a kérelmezők a határozatnak a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján történő megváltoztatását kérték annak kimondásával, hogy az NVB-nek a kifogást hatáskör hiánya miatt érdemi vizsgálat nélkül elutasító döntése törvénysértő.

[11] A kérelmezők továbbá kérték, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés b) pontja alapján a Kúria eljáró tanácsa terjesszen elő előzetes döntéshozatali indítványt jogegységi eljárás lefolytatása céljából a Kvk.III.38.043/2019/2. számú kúriai határozat elvi tartalma („Az állam semlegességének doktrínája választási ügyekben nem érvényesül.”), valamint a Knk.II.37.710/2016/2. számú kúriai határozat elvi tartalma („Kampányidőszakon kívül eső időben kampánytevékenység folytatása nem állapítható meg, az ezzel összefüggésben állított választási alapelvei jogsértések vizsgálatára a választási szervnek nincs hatásköre.”), és az utóbbi határozattal gyakorlatilag azonos elvi tartalmat rögzítő Kvk.IV.37.364/2019/2. számú és Kvk.III.37.326/2019/4. számú kúriai határozatok megváltoztatása érdekében azért, hogy a felülvizsgálati kérelemben kifogásolt törvénysértések orvosolhatóak lehessenek. A döntéshozatali indítvány előterjesztésével egyidejűleg a kérelmezők indítványozták jelen eljárás felfüggesztését.

[12] A kérelmezők kiemelték, hogy bár korábban hasonló tárgyú felülvizsgálati kérelmeket már bírált el a Kúria, azonban az időközben megváltozott körülményekre figyelemmel szükséges az állam politikai semlegességet sértő politikai hirdetményeire vonatkozó, 2016 utáni kúriai ítélkezési gyakorlat felülbírálata és új gyakorlat kialakítása.

[13] Az EUB előzetes döntésének kérésével összefüggésben a kérelmezők visszautaltak a Kvk.III.37.096/2010/2. számú végzésre, amelynek indokolásában a Legfelsőbb Bíróság kimondta, hogy minden politikai tevékenység szükségképpen hatással van a következő választás eredményére, ezért a hatáskör hiányára hivatkozó választási bizottsági döntést megváltoztatva akkor érdemben határozott. Álláspontjuk szerint ezzel a döntéssel ellentétes a Kúria Kvk.VI.39.542/2022/3. számú végzése, amelynek indokolása szerint a konkrét, a Ve. 1. §-ában meghatározott választás, illetve választási kampány hiányában a politikai tevékenység választási tevékenységként nem értelmezhető, az ilyen magatartás ezért a Ve. rendelkezéseibe sem ütközhet.

[14] A kérelmezők érvelése szerint a választás kiírását megelőző politikai tevékenység is lehet a választás alapelvét sértő ügy, ha a kifogást a következő választást sértő politikai magatartásra hivatkozással nyújtják be. Ezen felül kifogást nemcsak a Ve. szabályainak megsértésére, hanem a Ve. 208. §-a alapján valamennyi, a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére hivatkozva is be lehet nyújtani, és az így benyújtott kifogást – amennyiben az nem tartozik más választási bizottság hatáskörébe – az NVB köteles érdemben elbírálni. Teljesen érdektelen tehát, hogy a Ve. szerinti kampánytevékenységről vagy kampányeszközzel van-e szó, ugyanis nem emiatt, hanem az állam politikai semlegességi követelményének, mint a választás alapelveinek a megsértése miatt nyújtották be a kifogást, amely esetében a Ve. 208. §-a és 345. § (3)

bekezdés a) pontja alapján az NVB köteles lett volna érdemi döntést hozni, a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti eljárási alapelveket betartva.

[15] A kérelmezők hangsúlyozták, hogy az állami szervek közpénzből finanszírozott propagandatevékenységével az ellenzéki pártok nem vehetik fel a versenyt, ezáltal a kormánypárti szavazók a szabad választáshoz való jogot teljesen ellehetetlenítő, jogtalan előnyhöz jutnak. Az állami szerveknek e választókat befolyásoló, politikai agitációs tevékenysége nem minősülhet a Ve. 142. §-a szerinti, jogszabályban meghatározott feladatellátásnak, hiszen itt egyértelműen politikai propagandatevékenységről van szó, ami nemcsak a hazai jog [63/2008. (IV. 30.) AB határozat indokolásának IV. és 2.2. pont (2) bekezdése], hanem a nemzetközi szerződések [EJEE első kiegészítő jegyzőkönyv 3. cikke, EUSZ 14. cikk (3) bekezdése és a Charta 39. cikk (2) bekezdése] szerint is tiltott.

[16] Tekintettel arra, hogy a kifogást a Ve. 208. §-ában felsorolt választásra irányadó jogszabályoknak, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére, azaz jogszabálysértésre hivatkozással nyújtották be – megnevezve a Ve. 1. § d) pontja szerinti, az Európai Unió képviselőinek választására vonatkozó jogsértéseket –, az NVB-nek a Ve. 345. § (3) bekezdés a) pontja alapján azt el kellett volna bírálnia. Az NVB azzal, hogy hatáskörének hiányára hivatkozva elutasította a kifogást, megsértette az EJEE hatékony jogorvoslathoz való jogot rögzítő 13. cikkét és ezzel egyidejűleg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A kérelmezők bírósági felülvizsgálati kérelme – a tanács többségi véleménye szerint – nem megalapozott.

[18] A kérelmezők Ve. 222. § (1) bekezdés szerinti érintettségére nézve kétség nem merült fel, az elektronikus dokumentumban benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmet az ügyvédi képviselettel eljáró kérelmezők a Ve. 224. § (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztették elő, azon minősített elektronikus aláírás szerepel, és annak tartalma megfelel a Ve. 224. § (3) bekezdésében foglaltaknak.

[19] A kérelmezők felülvizsgálati kérelmüket a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja alapján arra hivatkozással terjesztették elő, hogy az NVB határozata sérti a Ve. 345. § (3) bekezdés a) pontját, mivel a Ve. 208. §-a és alapján – a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti eljárási alapelveket betartva – az NVB köteles lett volna érdemi döntést hozni.

[20] A Ve. 208. §-a értelmében kifogást a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére hivatkozással lehet benyújtani. A Ve. 345. § (3) bekezdés a) pontja szerint az NVB dönt minden olyan kifogásról, amely nem tartozik a helyi vagy a területi választási bizottság hatáskörébe és az elkövetés helye nem határozható meg.

[21] Tekintettel arra, hogy a Ve. tárgyi hatálya a Ve. 1. § a) - e) pontjában meghatározottak szerinti választásokra terjed ki, a kifogásra, illetve az NVB hatáskörére vonatkozó fenti szabályok alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a kifogással érintett jogsértés a Ve. 1. § a) - e) pontjában megjelölt választásokhoz kötődik. A kérelmezők ugyan hivatkoztak arra, hogy a sérelmezett propagandakampány és annak kampányeszközei a soron következő, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásának [Ve. 1. § (1) bekezdés b) pontja] és az Európai Parlament tagjai választásának [Ve. 1. § (1) bekezdés d) pontja] eredményére, sőt a következő országgyűlési választások eredményére is hatást kíván

gyakorolni, ez a hivatkozás azonban önmagában nem teremti meg a Ve. tárgyi hatályát, mivel ahhoz szükséges a Ve. 1. §-ában felsorolt választás ténye. Amint arra a Kúria a Kvk.VI.39.542/2022/3. számú végzésében már rámutatott, konkrét, a Ve. 1. §-ában meghatározott, kiírt választás, illetve választási kampány hiányában a politikai tevékenység választási tevékenységként nem értelmezhető, az ilyen magatartás ezért a Ve. rendelkezésébe sem ütközhet. Az ugyan már ismert, hogy az Európai Parlament tagjainak választására Magyarországon 2024. június 9-én kerül sor – ez az Európai Unió Tanácsa által kijelölt időszakon belül a Ve. 331. § (2) bekezdése által meghatározott nap –, és az Alaptörvény 35. cikk (2) bekezdéséből következően azt is tudni lehet, hogy a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választása is ugyanezen a napon lesz, azonban a választás Ve. 6. §-ának megfelelő, a köztársasági elnök által történő kitűzésére még nem került sor. Ezáltal a Ve. tárgyi hatálya a kifogás elbírálására nem terjedhet ki, még akkor sem, ha a kifogás a választási alapelvek megsértésére hivatkozik.

[22] Ezen felül a kérelmezők propagandakampány – azaz kampánytevékenység – és annak kampányeszközei vonatkozásában állítottak jogsértést, mely fogalmak értelemszerűen a kampányidőszakhoz köthetőek, kampányidőszak viszont a kifogással érintett tevékenységek időpontjában nem volt, ugyanis a Ve. 139. § (1) bekezdése értelmében a választási kampányidőszak a szavazás napját megelőző 50. naptól a szavazás napján a szavazás befejezéséig tart. A Ve. 141. §-a értelmében kampánytevékenység a kampányeszközök kampányidőszakban történő felhasználása és minden egyéb, a választói akarat befolyásolása vagy ennek megkísérlése céljából. A Ve. 140. §-a értelmében kampányeszköznek minősül minden olyan eszköz, amely alkalmas a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlésére. A Ve. 139. § (1) bekezdése, 140-141. §-ai együttes értelmezéséből következik, hogy kampánytevékenység és kampányeszköz csak a szavazás napját megelőző 50. naptól a szavazás napján a szavazás befejezéséig folytatott tevékenység, illetve eszköz lehet.

[23] A bírói gyakorlat következetes abban, hogy a kampányidőszakon kívül eső időben folytatott politikai tevékenység nem minősül a Ve. szerinti kampánytevékenységnek, az ezzel kapcsolatos kifogás elbírálása nem tartozik egyik választási bizottság hatáskörébe sem (Kvk.VII.39.007/2023/2., Kvk.III.37.326/2019/4.). A Kúria Knk.II.37.710/2016/2. számú végzése szerint nem annak van jelentősége, hogy mi a tevékenység jellege, hanem annak, hogy a Ve. által definiált kampánytevékenységet mikor, mely időpontban, azaz kampányidőszakban végzik-e. E határozatában a Kúria kifejtette azt is, hogy a kérelmező által állított kampányidőszakon kívüli kampánytevékenységgel történő alapelsértés nem értelmezhető kampányidőszakon kívül, így alapvető sérelmekre hivatkozással sem állapítható meg a választási szerv hatásköre. A Kúria a Kvk.IV.37.364/2019/2. számú határozatában rámutatott arra, hogy a választói akarat befolyásolására vagy ennek megkísérlésére irányuló tevékenység a kampányidőszakon kívüli időben is történhet, csak az nem tartozik a Ve. hatálya alá, így az nem ítélt meg a választási szervek és a választási bíraskodás által. A Kúria a Kvk.VI.39.542/2022/3. számú határozatában kimondta, hogy bármely politikai tevékenység alkalmas lehet arra, hogy befolyásolja a választópolgárok akaratát, kihatással lehet a következő választás eredményére, ez azonban nem jelenti azt, hogy mindenféle politikai jellegű magatartás a Ve. hatálya alá tartozna, mivel a választási bizottságok feladata, hatásköre mindig egy konkrét választáshoz kapcsolódik, és az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdéséből következően a jogalkalmazó szervek a jogszabályokhoz kötötten járhatnak csak el.

[24] A kérelmezők által hivatkozott Kvk.III.37.096/2010/2. számú legfelsőbb bírósági határozattal összefüggésben a Kúria – a Kvk.VII.39.007/2023/2. számú végzésében kifejtettekkel egyetértve – arra mutat rá, hogy azt egyrészt 2012. január 1-je előtt hozta a

Legfelsőbb Bíróság, ekként a Bszi. 32. § (1) bekezdés b) pontja és 41/B. § (1) bekezdése szerint nem precedensképes, másrészt nem a Ve., hanem a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (régí Ve.) rendelkezéseinek értelmezésén alapul, ezért a jelen ügyben nem követendő.

[25] A fentebb megjelölt, 2012 után meghozott kúriai határozatokban megfogalmazott jogértelmezéstől a jelen ügyben ítélkező tanács sem kívánt eltérni, a felülvizsgálati kérelemben a kérelmezők nem vetettek fel olyan új szempontot, amely miatt a Kúria korábbi jogértelmezése ismételt megfontolást igényelne, ezért jogegységi eljárás kezdeményezését az eljáró tanács nem látta indokoltnak.

[26] Érdemi vizsgálat lehetőségének hiányában sem az NVB, sem a Kúria nem foglalkozhatott az állam semlegességére vonatkozó kúriai jogértelmezés – a Kvk.III.38.043/2019/2. számon közzétett határozattól jogkérdésben való eltérés – kérdésével, így e körben a jogegységi eljárás kezdeményezése fel sem merülhetett.

[27] A kifogásban foglaltak érdeméhez tartozik, így – érdemi vizsgálódás lehetősége hiányában – a Kúria nem foglalkozhatott az EUSZ 14. cikk (3) bekezdésére és az EJEE 13. cikkének hatékony jogorvoslathoz való jogra vonatkozó rendelkezéseinek érvényesülésével sem, ugyanis a hivatkozott uniós jog alkalmazására nem került és nem is kerülhetett sor; annak értelmezésére nem volt szükség a jogvita eldöntéséhez, ezért a kérelmezőknek az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmét a Kúria elutasította. A kérelmezők kifogásukban a választási eljárás szabályaira hivatkozva állítottak jogsértést egy olyan időszakban, amikor a választások még kiírásra sem kerültek, kampányidőszak sem volt, így a Ve. tárgyi hatálya az állított jogsértő tevékenységekre, eszközökre – amelyek egyébként nem kapcsolhatóak tartalmilag sem az Európa Parlament tagjainak választásához, mivel azok egyik jelölő szervezet népszerűsítését sem célozták – nem állt fenn, ezáltal a választási szerveknek eljárási lehetőségük nem volt.

[28] Önmagában az, hogy a kifogás a Ve. alapelveinek sérelmére hivatkozott, nem teremtette meg a Ve. szabályainak alkalmazhatóságát, így a választási szerv nem érdemi döntése nem sérthette a kérelmezők jogorvoslathoz való jogát. Az NVB azért utasította el a kifogást, mert annak elbírálására nem volt hatásköre, mely döntést a kérelmezők bírósági felülvizsgálattal támadhattak a Kúria előtt. Ugyanakkor a kérelmezők nincsenek elzárva attól, hogy más jogorvoslati fórumot igénybe vegyenek a választással érintett időszakon kívüli jogsérelmüket érvényesítése érdekében.

[29] A Kúria a Kvk.II.37.307/2014/3. számú határozatában elvi tartalommal mondta ki, hogy az olyan plakátok és kiadványok esetében, amelyek nem a választásokhoz kapcsolódnak, hanem kormányzati tájékoztató eszközöknek minősülnek, a szabad választáshoz való jog sérelme fel sem merül. A Kúria ezzel összefüggésben utal a Kvk.V.39.269/2022/4. számú határozatára, amely a kormányzati tájékoztató eszközök és a Ve. kapcsolatát elemezve kifejtette, hogy a kormányzati tevékenység körébe tartozó kormányzati kommunikáció kívül esik a kampánytevékenység fogalmi körén. Erre figyelemmel a választási szerv döntése sem az EUSZ 14. cikk (3) bekezdését, sem az EJEE 13. cikkét – ezáltal a Charta 47. cikkét – valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését nem sértheti.

[30] Mindezek alapján a Kúria az NVB határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alkalmazásával helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[31] Amennyiben a Ve. tárgyi hatálya nem áll fenn a kifogásban állított tevékenység(ek)re, az NVB hatáskör hiányában nem hozhat érdemi döntést.

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Ve. 228. § (2) bekezdésére, 229. § (1) és (2) bekezdéseire, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 124. § (5) bekezdésére, 151. § (1) bekezdésére és 157. § (13) bekezdésére figyelemmel közigazgatási nemperes eljárásban, három hivatásos bíróból álló tanácsban, tárgyaláson kívül határozott.

[33] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés s) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (5) bekezdésében meghatározott mértékű közigazgatási nemperes eljárási illeték viselésére a kérelmezők a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelesek. Az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[34] A Kúria határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése kizárja.

Budapest, 2024. március 4.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő